

[Westermann.]

dan, Anmeldelsespligt gennemført, men jeg maa vel have Lov til at gaa ud fra, at der fra de paagældendes Side vil ske en fornøden Bekendtgørelse, saaledes at man ikke af Ukendskab til Loven — og det er jo hændeligt for Menigmand ikke at kende alle de Love, der vedtages her paa Rigsdagen — skal blive ikendt disse høje Bøder, som der trues med i Lovforslaget.

Der er i Lovens § 2 nævnt, at af Bygningerne paa Nyholm erlægges Bidrag kun med Halvdelen af det fornævnte Beløb. I Loven af 1868 stod der, at af Bygningerne paa Nyholm svaredes ikke nogen Afgift. I 1868 kunde man med en vis Ret bruge Betegnelsen Nyholm kollektivt, for dengang benævntes hele Holmens Omraade saaledes i Modsætning til Gammelholm, men ifølge vor moderne Terminologi, og der er jo gaaet 70 Aar i Mellemtiden, er hele Holmens Omraade — og det er hele Holmen, der er Tale om, den har sit eget Brandvæsen — delt i Arsenaløen, Frederiksholm, Dokøen, Nyholm og Elefantøen. Nyholm er kun en enkelt af Øerne derude paa Holmen. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at ændre dette Navn til Holmen, for saaledes benævnes det Omraade, der her er Tale om.

Principalt skal jeg til Slut sige, at jeg saavel som Ordføreren for mit Parti i det andet høje Ting er imod hele denne Skats Opretholdelse. I det andet høje Ting udtalte den højtærede Finansminister paa Sp. 50, at det vilde være en ganske urimelig Foræring til Grundejerne at ophæve denne Skat, men jeg kan ikke se andet, end at det er absolut lige saa urimeligt at forøge en Skat uden paaviselig Aarsag, og uden at der for denne nye Skat gives Grundejerne noget som helst nyt Gode. Det, Brandvæsenet yder, er et alment Gode, som bør dækkes af Kommunen paa samme Maade som alle andre Fællesudgifter for Kommunens Indbyggere og betales med den kvotamæssige Del, som falder paa hver enkelt Indbygger i Kommunen, og som nu for Brandvæsenets Vedkommende medfører en Udgift paa 3 Kr. 87 Øre pr. Indbygger — det har det i hvert Fald gjort i det sidst forløbne Aar.

En Urimelighed ved det foreliggende Lovforslag forekommer det mig ogsaa at være, at i det Øjeblik en Mand, der skal bygge en Bygning, for at gøre den saa lidt brandfarlig som mulig ofrer et større Beløb paa f. Eks. at lave brandfri Etageadskillelse, Stentrappe og andet, saaledes at Bygningen bliver praktisk talt brandfri, kommer han til at betale en højere Forsikringssum. Han kommer saaledes til at betale et

højere Brandbidrag, hvis Ejendommen er mindre brandfarlig, end hvis den er mere brandfarlig.

Man er jo efterhaanden kommet ind paa en vis Klassifikation, alt efter Ejendommenes større eller mindre Brandfarlighed, og jeg vilde derfor mene, at det var naturligt, om man gav de Ejendomsbesiddere, som for at gøre deres Ejendom lidt brandfarlig personlig har bragt økonomiske Ofre og derved er kommet op paa en højere Forsikringssum, en vis Lempelse, gav dem, om jeg saa maa sige, noget til gode for det, de havde ofret.

Men, som sagt, jeg vil ligesom det ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Halfdan Hendriksen, ud fra det Synspunkt, at der en vis Hævd for Afgiften, fordi den berører Københavns Kommunes økonomiske Stilling, og ogsaa fordi man vel kan sige, at Afgiften er indbefattet i Bygningernes Værdi, med en vis Resignation erklære mig og mit Parti villige til en Forhandling om dette Lovforslag. Men paa den anden Side maa jeg ogsaa sige, at som Lovforslaget foreligger, i den Form, hvori det er kommet fra Landstinget, vil vi ikke kunne give vor Tilslutning til det af de Grunde, som jeg her har fremført. Jeg mener, at det vil være rigtigt — og jeg mener ogsaa, at de Bemærkninger, jeg har fremsat angaaende forskellige Punkter, motiverer dette —, at Lovforslaget bliver henvist til en kort Udvalgsbehandling. Vi er jo fuldt indforstaaet med, at *skal* det virkelig gennemføres i Aar, ønsker Regeringspartierne dette, saa haster det mest muligt, og der er derfor fra vor Side ikke noget i Vejen for at foretage denne Udvalgsbehandling meget hurtigt. Men jeg kan paa Forhaand sige, at dersom man ønsker *vor* Tilslutning, vil det være nødvendigt, at Lovforslaget paa vigtige Punkter, som jeg her har nævnt, ændres.

Valdemar Sørensen: Det lod til, at de to ærede Ordførere for Oppositionspartierne (Marius Jensen og Westermann) var betydelig mere kritisk indstillede over for det foreliggende Lovforslag end den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Schrøder).

Den ærede konservative Ordfører (Westermann) sagde i Slutningen af sin Tale, at det var med betydelig Overvindelse, man resignerede og overhovedet gik til at forhandle om det foreliggende Lovforslag. Jeg maa efter Udtalelser af det ærede Medlem tro, at Resignationen for en Del skyldes den Motivering, hvormed Forslaget er fremkommet, nemlig den, at man ogsaa maa tænke paa de Udgifter, Foranstaltningerne